

Škof dr. Gregorij Rožman je bil leta 1946 obsojen na montiranem komunističnem sodnem procesu, ki je šolski primer zlorabe sodstva v politične namene. Še danes, petnajsto leto demokracije v Sloveniji, ta sodna in politična sramota ni razveljavljena, škof pa opran krivde. Krivcev za to je veliko. Iz revije Tretji dan ponatiskujemo še drugi del prispevka Škof dr. Gregorij Rožman in njegova pravica, ki ga je napisal Anton Drobnič.

Podobno se je škofu Rožmanu zgodilo še v številnih drugih primerih. V sodbi komunističnega sodišča proti Rožmanu in tudi v današnjem nadaljevanju komunistične proticerkvene gonje je na primer zelo izkoriščana obtožba, da je

Škof dr. Gregorij Rožman

demptoris iz leta 1937 o komunizmu kot radikalni varianti socializma štel komunizem za največje zlo in največjo nevarnost tistega časa. Rožman pa komunizmu ni nasprotoval kot političnemu gibanju, ampak predvsem z verskega in moralnega stališča. V Pastirskem pismu o nevarnosti brezbožnega komunizma je novembra 1943, ko je bil mimo že drugi vrh revolucionarnega nasilja v Sloveniji, zapisal: "Vem, da mi bodo zagovorniki komunizma in še nekateri zaslepljeni katoličani očitali, da se s pastirskim pismom vmešavam v politiko, kar ni zadeva škofa in kar ne spada v Cerkev. Toda, predragi verniki, boj proti brezbožnemu komunizmu ni politika, ampak verska zadeva, saj se vendar tiče vere v Boga, torej najbolj osnovne resnice vsake vere, posebno še naše krščanske vere. Zavracati brezbožne nauke, braniti resnice naše svete vere je verska zadeva in verska dolžnost ..."

Boj proti komunizmu je bil torej za Rožmana verska zadeva, ki se ne bi je z orožjem in politiko, ampak

Živeti v nepravu

2. del

Rožman "sodeloval s soobtoženim Rösenerjem in Rupnikom pri zaprtegi domobrancev v cilju, kot je izjavil soobtoženemu Rösenerju, da Slovencem pokaže, da popolnoma soglašajo z nacistično politiko".

Raje verjamejo nacistu

Za poznavalce škofa je takšna izjava sama po sebi popolnoma izključena. Poglejmo to obtožbo bolj natančno. Škof Rožman, kot je dobro znano, niti prvič in ne drugič ni sodeloval pri domobranski prisegi. Rösener ni izrekel Rožmanu pritaknjениh besed, "da popolnoma soglašajo z nacistično politiko". V sodnem zapisniku o zaslišanju Rösenerja je zapisano bistveno drugače: "da je Rožman podpiral nemško politiko". Jasno je, da je Rösener s tem mislil na boj proti komunizmu, o katerem je tekla beseda. Rožman sam pa je

tudi takšno izjavo, ki jo je Rösener na sodišču očitno dal v strahu za svoje življenje, odločno zanimal.

Zapisal je: "Zavedal sem se, kaj je nacistična politika naredila proti Cerkvi in duhovnikom. Nacistična politika je na stotine duhovnikov zaprla in izgnala, je prepovedala ljudski jezik celo v cerkvi pri molitvi in petju, je odstranila verouk in verske znake iz vseh šol, zaplenila vse cerkveno premoženje, med tem vse posestvo škofije in verskega zaklada, škofijsko gimnazijo in semenišče z vsem inventarjem, knjižnicami in učnimi pripomočki, je pobrala osebno imovino pregnanih duhovnikov itd. In k vsemu temu naj bi bil škof izjavil, da je z nemško nacistično politiko spozarumen! Kdo bi mogel kaj takega verjeti? Škof te roparske politike ni odobraval, marveč je ponovno proti njej protestiral, tako direktno na na-

slov nemških oblasti, kakor hitro se je odprla poštna zveza z nemškocono, pa tudi preko Svete stolice."

Nič ne pomagata ne škofovo zanikanje in ne logičen premislek. Komunisti in njihovi krščanski sopotniki raje verjamejo ponarejeni izjavi nemškega nacističnega, ki so ga zaradi številnih zločinov nad Slovenci sami obsodili na smrt, kot katoliškemu škofu in svojemu lastnemu razumu!

Med besedami in orožjem

Škof Rožman je v skladu z naukom papeža Pija XI. v okrožnici Quadragesimo anno iz leta 1931 o socializmu in v okrožnici Divini Re-

z besedo resnice in duhovne preno-ve. Zato je drugače kot njegov predhodnik škof dr. Anton Bonaventura Jeglič nasprotoval vmešavanju duhovščine v politiko in vojaške zadeve in se v takšne stvari tudi sam ni spuščal. V svojih pridigah, pastirskih pismih in drugih spisih je Rožman dosledno govoril o nasprotovanju komunizmu in obsodbi komunističnih zločinov in protipravnega nasilja, ne pa o boju proti Osvobodilni fronti, proti partizanom ali celo proti osvobodilnemu boju. Seveda pa ni njegova krivda in ne stvar nasprotnikov komunistične revolucije, če sta bila revolucija in osvobodilni boj

Radio Krka
106.6 MHz